

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.vvvv
privind soluționarea contestației formulate de
S.C.tttt din hhh , județul iii,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu nr. și reînregistrată cu nr.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice prin adresa nr., înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor cu nr., asupra reluării procedurii de soluționare ca urmare a pronunțării unei soluții definitive pe latură penală prin Rezoluția emisă la data de 16.02.2004 de Parchetul de pe lângă Tribunalul în dosarul nr..

Prin Decizia nr. emisă în soluționarea contestației formulate de S.C.III împotriva procesului verbal nr. întocmit de organele Garzii Financiare secția, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a suspendat soluționarea cauzei pana la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, procedura

administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Prin Rezoluția emisă de Parchetul de pe lângă Tribunal în dosarul nr., definitivă, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de in calitate de administrator al S.C..

Societatea contestă suma de lei, reprezentând:

- impozit pe profit;
- majorari de întârziere aferente impozitului pe profit;
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- taxa pe valoarea adăugată;
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

Ținând seama de dispozițiile tranzitorii privind soluționarea contestațiilor reglementate prin art.238 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aceasta urmează a fi soluționată potrivit procedurii administrative existente la data depunerii contestației, respectiv la data de, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice.

1. Prin contestația formulată împotriva procesului verbal nr. întocmit de organele Gărzii Financiare secția , societatea invoca în susținerea cauzei următoarele argumente:

Contestatoarea consideră că organele de control nu au întocmit procesul verbal cu obiectivitate și fără părtinire, pe baza documentelor contabile verificate.

Contestatoarea consideră că organele de control au încălcat principiul libertății comerțului prin impunerea unor prețuri la desfacerea mărfurilor de către agenții economici.

Societatea contestatoare susține că organele de control nu au precizat modul de calcul al sumelor datorate cu titlu de impozit pe profit și TVA cu majorările și penalitățile aferente și, pe cale de consecință, nu se poate verifica dacă s-a calculat corect suma finală datorată.

S.C.hhh consideră că organele abilitate pot proceda la reimpozitarea prin estimare în cazul în care facturile, evidențele contabile și alte date necesare pentru verificarea respectării prevederilor legale privind impozit pe profit, TVA, etc, lipsesc sau sunt incomplete, ceea ce nu este speța societății contestatoare.

Contestatoarea susține că a prezentat aceluiași organe de control și altor organe financiare abilitate pe parcursul anului 2002 balanțe și bilanțul contabil, aceste acte servind ca elemente de calcul al impozitului pe profit, acte care au fost validate fără a se constata existența de venituri neînregistrate .

Societatea contestatoare concluzionează prin aceea că nu a fraudat statul ceea ce nu implică folosirea de către organul de control a metodei estimării deoarece tot ce s-a vândut s-a evidențiat real ca preț și cantitate în evidențele contabile, în timp legal, cu plata la timp și la zi a impozitului și TVA.

Contestatoarea consideră că fraudă stabilită de organele Gărzii financiare este o fraudă stabilită în mod virtual, pe date imaginare, nicio probă neatestând susținerile comisarilor.

Societatea contestatoare arată că niciun document sau altă probă nu atestă că societatea a efectuat manopere ilicite de natură a diminua masa impozabilă, profitul obținut fiind declarat la termen iar impozitele achitate, de asemenea, în termenul legal.

Societatea contestatoare solicită admiterea contestației formulate împotriva procesului verbal de control din 16.05.2003 încheiat de Garda Financiară și exonerarea contestatoarei de plata sumei totale de lei.

II. Prin procesul-verbal nr. încheiat de organele de control ale Gărzii Financiare , s-au constatat următoarele:

Organele de control au constatat că S.C.ggg a efectuat un număr de operațiuni de import textile din , plata furnizorului străin fiind înregistrată în evidența contabilă fără a avea la bază chitanțele eliberate de furnizor prin care să se confirme încasarea sumelor respective.

S-a constatat că produsele importate din sunt înregistrate la vânzare cu un preț mediu mult subevaluat, diferența între prețul mediu de vânzare al unor produse similare practicate de alți agenți economici în complexul “ și prețurile de vânzare cu amănuntul înregistrate în evidența contabilă a societății fiind de minim 20 de lei pe bucată.

Totodată, s-a constatat că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile reale, neînregistrând și neachitând la bugetul de stat datoriile legal cuvenite.

Întrucât reprezentantul societății controlate nu a înregistrat veniturile real încasate, organele de control au procedat în consecință la determinarea veniturilor neînregistrate, prin estimare, conform art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale .

Organele de control au constatat că prin înregistrarea în contabilitate a unor prețuri de vânzare mult subevaluate s-a creat un prejudiciu total de lei reprezentând TVA și impozit pe profit, la care se adaugă majorări și penalități aferente.

///. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile societății contestatoare și constatările organului de control, în raport cu actele normative invocate de acestea, se rețin următoarele:

Referitor la suma de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei majorari de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investita să se pronunțe dacă baza de impunere stabilită prin estimare de organul de control, pentru operațiunile de import efectuate de contestatoare în anul 2002 este legală în condițiile în care din documentele anexate la dosarul cauzei nu se confirmă aplicabilitatea în cauză a art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

Perioada verificată : ianuarie – decembrie 2002

În fapt, societatea contestatoare a efectuat importuri de produse textile din Turcia pe bază de DVI și facturi externe, care au fost achitate furnizorului pe teritoriul României, prin achitare în numerar, fără a avea la bază documente justificative eliberate de furnizor, vânzarea acestor efectuându-se sub prețul mediu de vânzare al unor produse similare practicat de alți agenți economici în același loc, așa cum rezultă din Nota de constatare nr. întocmită de Garda Financiară în Complexul comercial "

Constatând faptul că societatea contestatoare nu a întocmit documente de vânzare și a evidențiat în contabilitate prețuri de vânzare mai mici decât cele practicate pe piață, organele de control, prin procesul verbal nr. , au procedat la estimarea veniturilor realizate și a taxei pe valoarea adăugată colectată, conform art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, calculând impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată suplimentar datorate.

În drept, potrivit art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale potrivit căruia: *"în cazul în care, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni sau contravenții, nu se pot stabili, pe baza evidențelor contribuabilului, impozitele, taxele și contribuțiile datorate, acestea vor fi determinate de organul de control prin estimare, utilizând în acest scop orice documente și informații referitoare la activitatea și perioada desfășurată, inclusiv compararea cu activități și cazuri similare"* prin aplicarea diferenței de preț de 20 lei/bucata determinată între prețul de vânzare practicat de societate și prețul de vânzare

practicat de o persoană fizică în Complexul comercial " " la cantitatea importată stabilindu-se impozit pe profit și TVA în suma de lei.

La estimare, organele de control au avut în vedere prețul practicat de persoana fizică de de lei, fără TVA, în decursul anului 2003, la cantitatea de bucăți de blugi, astfel cum rezultă din Nota de constatare nr. , anexată la dosarul cauzei.

Procesul verbal nr. a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul , în vederea stabilirii eventualelor fapte de natură penală.

Prin Rezoluția nr. a Parchetului de pe lângă Tribunal, **definitivă**, se precizează că : „ ...nu există niciun act de constatare privind prețurile cu care S.C. șșș a vândut produsele importate care, conform atestărilor făcute de firmele exportatoare, erau greu vandabile, din lichidare de stoc, cu defecțiuni și care nici nu au fost valorificate în complexul comercial.”

Totodată, se reține că în Rezoluția mai sus menționată, **definitivă**, se precizează că „din analiza întregului material probator administrat în cauză se constată că S.C. IIII nu a efectuat înregistrări inexacte și nici nu a omis cu bună știință înregistrări în contabilitate care să conducă la diminuarea veniturilor și implicit a sumelor datorate bugetului de stat, astfel că nu poate fi vorba de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.11 lit. B din Legea nr.87/1994, modificată”, dispunându-se, pe cale de consecință, „ propunerea de a nu se începe urmărirea penală în cauza privind pe, administrator al S.C.ooo.”

Se reține că diferența de preț constatată a fost aplicată prin procesul-verbal și altor produse decât pantaloni tip „blugi”, cum ar fi cămăși, fuste, bluze, toate din bumbac, care nu fac obiectul Notei de constatare nr., mai sus precizată.

Mai mult, societatea contestatoare a achiziționat marfa în calitate de importator direct în timp ce organele de control nu au analizat prin Nota de constatare nr. dacă persoana fizică a valorificat marfa în calitate de revânzător sau a fost achiziționată direct de la producători.

Totodată, se reține că actele aflate la dosarul cauzei nu confirmă aplicabilitatea în cauză a art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale invocată de Garda Financiară întrucât respectiva normă legală permite estimarea impozitelor real datorate numai în cazul existenței unor infracțiuni sau contravenții.

Conform celor reținute mai sus se va desființa procesul verbal nr. nr. încheiat de reprezentanții Gărzii Financiare - secția, urmând ca organele abilitate ale Direcției generale ale finanțelor publice să încheie un nou act administrativ fiscal și, după caz, să emită decizie de impunere cu luarea în considerare a prețurilor de vânzare practicate în aceeași perioadă, de alți importatori, pentru produse similare achiziționate din.

Totodată, la reverificare, se vor avea în vedere și celelalte susțineri ale contestatoarei și se va analiza afirmația societății contestatoare potrivit căreia „...este relevant că în cursul anului 2002 același organ de control, în mod periodic (la interval de 3 luni) a verificat documentele contabile ale firmei exact pe problematica avută în vedere în prezentul act de control contestat ...”.

Astfel, se va face aplicarea art.216 din O.G. nr.92/2003, republicată, în vigoare la data depunerii contestației, care prevede : “(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și in temeiul art.238 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art.19 din Legea nr.87/1994 și art.216 din O.G. nr.92/2003, republicată, se

DECIDE

Desființarea procesului verbal nr. încheiat de reprezentanții Gărzii Financiare pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei majorari de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

urmând ca Direcția Generală a Finanțelor Publice să încheie un nou act administrativ fiscal, și, după caz, să emită decizie de impunere pentru obligații suplimentar datorate, în conformitate cu considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel , în termen de 6 luni de la comunicare.